

EDICTE

En sessió celebrada el dia 27 de març de 2026 pel Ple de l'Ajuntament de Castelldefels, es va acordar aprovar inicialment el Reglament d'Armes de la Policia Local de Castelldefels, el qual es va sotmetre a informació pública i audiència als interessats per un període de trenta dies hàbils per a la presentació de reclamacions i/o suggeriments. En data 10 de juny de 2026, dins del termini de trenta dies d'exposició al públic de l'acord d'aprovació inicial del Reglament d'Armes de la Policia Local de Castelldefels, el grup municipal Movem en Comú Podem va presentar al·legacions i suggeriments al text publicat.

En sessió celebrada el dia 24 de juliol de 2026, el Ple de l'Ajuntament de Castelldefels ha acordat desestimar les al·legacions i els suggeriments presentats pel grup municipal Movem en Comú Podem, de conformitat amb l'acord de la Comissió d'Estudi del Reglament d'Armes de la Policia Local de Castelldefels de data 23 de juny de 2026 i aprovar definitivament el Reglament d'Armes de la Policia Local de Castelldefels, el text literal del qual consta a l'annex incorporat a l'acord del Ple de data 27 de març de 2026.

Consegüentment, i en compliment del que disposa l'article 70.2 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, procedeix publicar el text íntegre del Reglament d'Armes de la Policia Local de Castelldefels en el Butlletí Oficial de la Província de Barcelona.

El Reglament entrarà en vigor una vegada s'hagi publicat íntegrament al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona i hagi transcorregut el termini de quinze dies hàbils previst a l'article 65.2 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local.

Contra aquest acord, que posa fi a la via administrativa, es podrà interposar recurs contenciós administratiu, davant de la Sala d'aquesta jurisdicció del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en el termini de dos mesos comptats a partir del dia següent al de la publicació d'aquest anunci, de conformitat amb l'article 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, sens perjudici que es pugui exercir qualsevol altre recurs que es consideri procedent.

REGLAMENT D'ARMES DE LA POLICIA LOCAL DE CASTELLDEFELS

Índex

EXPOSICIÓ DE MOTIUS	2
Capítol I. DISPOSICIONS GENERALS	3
Article 1. ARMES I EINES D'ÚS POLICIAL	3
1.2 Altres armes reglamentàries:	3
Article 2. NORMATIVA APLICABLE	3
Capítol II. SOBRE LA UTILITZACIÓ DE LES ARMES	4
Article 3. UTILITZACIÓ DE LES ARMES	4
3.1 Disposicions generals	4
3.2. Criteris d'ús de les armes	4
3.3. Progressió de l'ús de la força en l'actuació policial	5
3.4. Imatge corporativa	6
3.5. Règim disciplinari	6
Article 4. UTILITZACIÓ DE LES ARMES MENYS LETALS	6
4.1. Defensa policial rígida o semirígida i defensa policial extensible:	6
4.1.2. Criteris d'ús	7
4.2. Dispositiu Conductor d'Energia	7

4.2.1. Criteris d'ús	8
4.3. Dispositius que projectin gasos, aerosols o gels irritants	9
4.3.1. Criteris d'ús	9
Article 5. UTILITZACIÓ DE LES ARMES LETALS (armes de foc)	9
5.1. Disposicions específiques	10
5.2. Armes reglamentàries	10
5.3. Armes particulars	11
5.4. Pèrdua o sostracció de l'arma de foc	11
5.5. Consideracions en portar armes de foc	11
5.6. Criteris d'ús:	12
Article 6. ALTRES ARMES	13
6.1. Armilles de protecció balística	13
6.2. Altres	13
Capítol III. SOBRE EXERCICIS PROGRAMATS DE TIR	13
Article 7. Exercicis programats de tir	13
7.1. Disposicions específiques	13
Capítol IV. SOBRE LES RESPONSABILITATS	14
Article 8. Responsabilitats	14
9. DISPOSICIÓ FINAL	14

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La policia té un paper essencial en la protecció dels drets fonamentals de les persones i de preservació de l'ordre per a garantir una convivència i una pau social en el municipi, però sovint, és necessari intervenir en situacions perilloses per als agents. El Codi de Conducta per a funcionaris encarregats de fer complir la llei, així com l'Assemblea General de les Nacions Unides, estableixen en l'art. 3 apartat C que: "l'ús de les armes de foc es considera una mesura extrema".

Els funcionaris de la Policia Local tenen encomanades, entre altres, les funcions de vigilar els espais públics i dur a terme actuacions per a evitar la comissió de fets delictius. A fi de garantir el correcte desenvolupament d'aquestes funcions els policies tenen assignades armes reglamentàries, sent d'especial rellevància les armes de foc, per ser les que s'hagin d'utilitzar en última instància a causa de la seva potencial lesivitat.

La Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les Polícies Locals de Catalunya, en el seu article 2.1, estableix que les policies locals són instituts armats de naturalesa civil amb estructura i organització jerarquitzades. La mateixa Llei estableix en l'article 8 que les policies locals disposen, en el compliment de les seves funcions, de l'arma de foc reglamentària, així com altres mitjans tècnics i operatius d'ús policial.

La utilització no acurada de les armes reglamentàries, per part dels agents de policia, pot tenir unes conseqüències negatives per a la vida de les persones. Aquesta utilització pot ser fins i tot il·legal, segons les circumstàncies en què es produeixi, és a dir, si no s'ajusta a la normativa vigent. És evident que l'ús que poden fer els policies de les armes de foc genera un controvertit debat social. D'una banda, l'ús de les armes pot derivar en lesions greus i fins i tot la mort de persones. D'altra banda, en els supòsits de fer un ús incorrecte, poden recaure sobre els policies greus responsabilitats civils i penals.

Per exigència legal, en un estat de dret, l'ús d'aquestes armes ha de ser l'últim element defensiu a emprar davant determinades situacions greus, entenent que totes les alternatives possibles de resolució estan esgotades i que el o la policia té el deure legal d'actuar i evitar un mal greu, immediat i irreparable.

Per a determinar els supòsits legals d'ús de les armes de foc cal dirigir-se a recomanacions internacionals, la normativa bàsica policial del nostre Estat, atendre els principis bàsics d'actuació i respectar els criteris assenyalats per la jurisprudència assentada pel Tribunal Suprem.

Per armes de foc s'han d'entendre aquelles de les quals poden fer ús els membres de la policia local en l'exercici de les seves funcions com a agents de l'autoritat, tant les armes de foc reglamentàries com les armes de foc

particulars, que poden usar-se en aquelles actuacions en les quals els agents, encara que estiguin actuant fora de servei, hagin d'intervenir en la defensa de la llei, dels drets de la ciutadania i de la seguretat ciutadana.

Així doncs, aquest Reglament té com a objectiu principal establir un protocol que orienti les accions dels policies a reflectir els mètodes d'actuació en relació a l'ús de les armes de foc, les defenses policials, el DCE i els projectors d'espai de defensa de què disposa la Policia Local de Castelldefels, per a garantir que l'ús que facin d'aquest armament s'ajusti a dret, per augmentar així la seguretat jurídica de les seves actuacions i la garantia dels drets de la ciutadania.

Finalment, cal fer esment que les disposicions generals d'aquest Reglament seran d'obligada observança, tant per a l'armament actual del qual es disposa a la Policia Local de Castelldefels, com per al que es pugui adquirir en el futur.

Capítol I. DISPOSICIONS GENERALS

Article 1. ARMES I EINES D'ÚS POLICIAL

Armes reglamentàries i armes de foc particulars

Cal distingir entre dues tipologies d'armes dels membres de la Policia Local, tal com estableix el Reglament d'armes.

Armes de foc reglamentàries:

Són aquelles recollides en el citat text normatiu, les quals són lliurades per l'Ajuntament com a dotació als membres de la Policia Local d'acord amb les condicions i requisits establerts a la normativa de referència sobre aquest tema.

Armes de foc particulars:

Són aquelles recollides en el Reglament d'armes, el qual habilita els agents de l'autoritat en actiu i els membres de les policies locals a poder disposar d'armes de foc particulars d'acord amb les condicions i requisits establerts a la normativa de referència.

1.2 Altres armes reglamentàries:

Aquestes armes reglamentàries, a més, tenen la consideració d'armament menys letal, és a dir, no són armes creades per a arrabassar una vida, sinó per a aconseguir el control d'un subjecte mitjançant les seves característiques específiques.

Disposem de:

- Defensa policial rígida o semirígida de polímer, elastòmer, polipropilè o altres materials de similars característiques.
- Defensa policial extensible d'acer, alumini o altres materials de similars característiques.
- Dispositiu Conductor d'Energia
- Dispositius que projectin gasos, aerosols o gels irritants.

Cap de les armes reglamentàries de dotació en substitueix una altra, són complementàries unes amb altres en la prestació de servei policial, cosa que permet l'ús progressiu o simultani de la força, si fos necessari i/o la situació el requerís.

Article 2. NORMATIVA APLICABLE

- Declaració Universal dels Drets Humans de l'ONU (1948).
- Convenció de Salvaguarda dels Drets de l'Home i de les Llibertats Fonamentals, signada per membres del Consell d'Europa el 1950.
- Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics, signat a Nova York el 1966.
- Constitució Espanyola de 1978.
- Resolució 690 del Consell d'Europa (1979) relatiu a la Declaració sobre la policia aprovada per Assemblea.
- Parlamentària del Consell d'Europa en sessió ordinària.
- Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de Forces i Cossos de Seguretat.

- Principis bàsics sobre l'ús de la força i les armes de foc per part dels funcionaris encarregats de fer complir la llei, establerts en el VIII Congrés de l'Organització de les Nacions Unides sobre prevenció del delictes i tractament del delinqüent, celebrat a l'Havana (Cuba) del 27 d'agost al 7 de setembre de 1990.
- Llei 16/1991 de 10 de juliol, de les policies locals.
- Reial decret 137/1993, de 29 de gener, pel qual s'aprova el Reglament d'armes.
- Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi penal.
- Decret 219/1996, de 12 de juny, pel qual s'aprova el Reglament d'armament de les policies locals.
- Recomanació REGUERA (2001) 10 del Comitè de Ministres als Estats membres sobre el Codi europeu d'ètica de la policia.
- Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.
- Estatut d'Autonomia de Catalunya de 2006.
- Decret 230/2007, de 16 d'octubre, pel qual es crea el Comitè d'Ètica de la Policia de Catalunya.
- Acord de Govern 25/2015, de 24 de febrer, pel qual s'aprova el Codi d'ètica de la Policia de Catalunya.
- Decret 179/2015, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament del procediment del règim disciplinari aplicable en els cossos de Policia local de Catalunya.
- Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu comú de les administracions públiques.
- Resolució INT/2789/2018, de 23 de novembre, per la qual s'aprova donar publicitat al Protocol d'ús dels dispositius conductors d'energia per part dels membres dels cossos de les policies locals de Catalunya.

Capítol II. SOBRE LA UTILITZACIÓ DE LES ARMES

Article 3. UTILITZACIÓ DE LES ARMES

3.1 Disposicions generals

Queda totalment prohibit a tots els policies portar o usar l'arma de foc particular mentre prestin servei. No es podrà emprar cap arma de foc o munició que no hagi estat lliurada per la Direcció.

Els accessoris considerats elements de punteria o els carregadors que no siguin lliurats per Direcció quedaran subjectes al que s'estableix en aquest Reglament d'armes i a l'autorització de la Direcció o qui aquesta delegui.

No es pot realitzar cap modificació, alteració, arranament o similar en l'armament reglamentari, així com en els carregadors, munició o complements sense autorització prèvia de la Direcció o de qui aquesta delegui.

La funda de l'arma de foc reglamentària serà la facilitada per la Direcció. En cas que el o la policia vulgui disposar d'una funda d'arma de foc diferent, aquesta ha de ser autoritzada per Direcció o per qui aquesta delegui, i ha de disposar de sistemes de seguretat suficients o equivalents als de la funda lliurada per la Direcció.

Les fundes de carregador han de disposar de mesures de seguretat suficients per a evitar-ne la pèrdua i la deterioració. El nombre mínim de carregadors per portar durant el servei serà de dos, el que es porta dins de la pistola i el de recanvi. S'hi poden portar més si així ho autoritza la Direcció o qui aquesta delegui, sent dos carregadors de recanvi la quantitat màxima visible permesa.

Les armes reglamentàries només podran ser emprades per al servei policial o formació policial si així ho ha autoritzat prèviament la Direcció. No es podran usar mai a títol particular i és obligat dipositar-les en l'armer individual de prefectura d'arma més munició.

3.2. Criteris d'ús de les armes

Com a norma general d'aplicació a qualsevol de les armes reglamentàries, s'estableixen uns principis d'actuació en concordança amb la legislació vigent i la jurisprudència sobre aquest tema.

D'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei orgànica de forces i cossos de seguretat (principis bàsics d'actuació) l'ús de les armes reglamentàries es limitarà a les situacions de greu risc per a la integritat física dels policies, de terceres persones i a les situacions on es compromet la seguretat ciutadana.

En els supòsits en què es prengui la decisió de fer ús de qualsevol arma reglamentària, caldrà que la decisió s'ajusti als principis de necessitat i es mantingui una conducta ferma i controlada a fi d'evitar lesions innecessàries. En aquest sentit, caldrà valorar l'oportunitat de recórrer a l'ús legítim de la força, amb una presa

de decisió racional d'utilitzar les armes reglamentàries, per a fer front a una situació que representi un greu risc per a la seguretat ciutadana, la integritat física o la vida de les persones, de manera proporcionada.

És a dir, cal actuar seguint els reconeguts principis d'actuació policial d'oportunitat, congruència i proporcionalitat, en aquest ordre.

Cal citar la Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, per mitjà de la qual s'aprova el Codi penal. En el seu article 20 es preveuen els supòsits que resten exempts de responsabilitat criminal. En els apartats quart i setè del citat article es tenen en compte, respectivament, les figures de la defensa legítima i del compliment d'un deure, ofici o càrrec.

En aquest sentit, la reiterada jurisprudència del Tribunal Suprem, determina que els supòsits legals que permeten que els agents de policia puguin fer ús de les armes de foc només són dos:

- La legítima defensa.
- El compliment d'un deure, ofici o càrrec.

➤ **Supòsit de legítima defensa:**

La legítima defensa és una conducta que s'ajusta a dret, que es constitueix com a causa de justificació i que es fonamenta en el principi d'autoprotecció de béns jurídics individuals. En aquest sentit, la jurisprudència estableix que, per a apreciar l'eximent complet de legítima defensa (prevista en l'article 20.4 del Codi penal), cal observar el compliment de tres criteris bàsics davant una agressió:

1. Que l'agressió sigui il·legítima.
2. Que existeixi una necessitat racional del mitjà de defensa emprat.
3. Que no hi hagi una provocació prèvia del defensor.

➤ **Supòsit de compliment d'un deure, ofici o càrrec:**

El compliment d'un deure, ofici o càrrec és una conducta que també s'ajusta a dret, que es constitueix com a causa de justificació i que es produeix quan recau, sobre una persona que té atorgada una funció pública, un deure jurídic i específic d'obrar (que no és potestatiu) i que comporta la lesió d'un bé jurídic aliè.

En aquest sentit, la jurisprudència estableix que, per a apreciar l'eximent complet del compliment d'un deure, ofici o càrrec (previst en l'article 20.7 del Codi penal), cal observar el compliment de sis criteris bàsics davant una agressió:

1. Que el subjecte actiu sigui un funcionari de la policia.
2. Que aquest es trobi en l'exercici del seu càrrec.
3. Que l'agressor vagi armat i/o hagi comès un delictes greu.
4. Que l'agressor pugui crear un mal immediat, greu i irreparable.
5. Que existeixi una necessitat racional del mitjà de defensa emprat.
6. Que existeixi una proporcionalitat en l'acció policial.

3.3. Progressió de l'ús de la força en l'actuació policial

D'acord amb l'article 10.2 c) de la Llei de policies locals, els agents de la Policia Local hauran d'actuar, en l'exercici de les seves funcions, amb la decisió necessària i sense retard, quan d'això depengui evitar un mal greu, immediat i irreparable, i regir-se, en fer-ho, pels principis, d'oportunitat, congruència i de proporcionalitat en la utilització dels mitjans al seu abast.

Amb caràcter general, abans de l'ús de la força caldrà utilitzar primer mitjans no violents.

L'agent de policia haurà d'assegurar-se d'haver esgotat totes les vies possibles per a resoldre la situació de conflicte abans de fer ús de les armes reglamentàries, si la situació li ho permet.

Advertirà, verbalment i directament, l'agressor o agressors que es troba davant un/a agent de l'autoritat, policia, identificant-se com a tal.

Dirigirà clares i fermes comminacions a l'agressor o agressors perquè deposi la seva actitud (les comminacions seran verbals i si s'escau esgrimint l'arma reglamentària).

Si les comminacions formulades per l'agent de policia no són ateses i/o l'actitud hostil de l'agressor o agressors es manté o s'incrementa (sempre que no existeixi una alternativa possible per a resoldre el conflicte) es farà un ús progressiu de les armes reglamentàries. Sempre que les circumstàncies permetin aquest ús progressiu de les armes i que per l'evolució de la situació no s'hagi d'emprar una arma més lesiva que unes altres, sense passar per les anteriors, la progressió seria la següent:

Armament menys letal:

- o Dispositius que projectin gasos, aerosols o gels irritants.
- o Dispositiu Conductor d'Energia.
- o Defensa policial (rígida o extensible).

Armament letal:

- o Arma de foc.

La policia podrà efectuar un ús intimidatori de les armes reglamentàries com a advertiment de la predisposició a usar-les a continuació si l'agressor o agressors no deposen la seva actitud immediatament.

Si les mesures adoptades fins al moment no fossin eficaces per a resoldre la situació o no es poguessin adoptar per la immediatesa, violència o risc de l'agressió soferta, l'agent de policia podrà fer ús de les armes reglamentàries a fi de neutralitzar l'agressió, seguint les instruccions que es donen a les disposicions específiques de cada arma en aquest Reglament (apartats 4, 5, 6 i 7).

3.4. Imatge corporativa

No es podrà fer ús de cap mena d'emblema, serigrafia, adhesiu o una altra ornamentació en les armes reglamentàries.

Les armes es transportaran dins de les seves respectives fundes, les quals, al seu torn, es portaran degudament col·locades i ajustades al cenyidor i resta d'uniformitat, indiferentment de l'altura de la plataforma que s'hagi autoritzat usar.

Durant el servei, les armes no s'extrauran mai de les fundes si no és per als usos regulats en aquest Reglament, especialment en llocs i espais públics. És a dir, mai es farà cap mena d'ostentació de les armes reglamentàries, ni físicament ni verbalment.

3.5. Règim disciplinari

La no observança d'allò que estableix aquest Reglament i les Instruccions específiques que emeti Direcció, pot donar lloc a les corresponents responsabilitats administratives, sens perjudici que pugui donar també lloc a responsabilitats penals.

En el supòsit que es detectin aquestes possibles infraccions, per part dels comandaments de la Policia Local, s'actuarà d'acord amb allò que estableix la normativa vigent, en concret:

Llei 16/1991 de 10 de juliol, de les policies locals.

Reial decret 137/1993, de 29 de gener, pel qual s'aprova el Reglament d'armes.

Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi penal.

Decret 179/2015, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el reglament del procediment del règim disciplinari aplicable en els cossos de Policia local de Catalunya

Article 4. UTILITZACIÓ DE LES ARMES MENYS LETALS

4.1. Defensa policial rígida o semirígida i defensa policial extensible:

Les defenses policials, ja siguin rígides, semirígides o extensibles, es troben regulades en el Reglament d'armes com a armes permeses per als funcionaris especialment habilitats, en aquest cas, d'ús reservat a policies.

La condició de policia habilita l'ús de la defensa rígida o semirígida.

Per a l'ús de la defensa policial extensible, fa falta l'habilitació expressa de l'administració on es presta servei, però es requerirà de la formació específica que ofereix l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya, o les habilitacions homologades que atorguen altres organismes autoritzats. Cap policia que no disposi d'aquesta habilitació podrà realitzar servei amb la defensa policial extensible.

4.1.2. Criteris d'ús

Les defenses policials s'han d'utilitzar tal com es preveu en l'apartat 3, especialment en els subapartats 3.2. i 3.3. d'aquest document.

Les defenses policials es poden emprar per a:

- Defensar-se d'un agressor o agressors en actitud hostil tractant que la deposi.
- Guardar la distància de seguretat davant agressors en actitud hostil.
- Autoprotecció com a element per a parar cops o reduir-ne la lesivitat.
- Com a eina de conducció de persones detingudes en actitud agressiva.
- Com a arma destinada al copejament, preferentment en músculs grans, amb la finalitat d'incapacitar l'agressor i aprofitar la finestra d'oportunitat creada per a dur a terme una reducció eficaç o per a aconseguir allunyar-se'n.

En totes les diligències judicials derivades d'una actuació policial on s'hagi hagut d'emprar la defensa policial, colpejant algun agressor, se'n farà constar la utilització en les citades diligències.

En altres actuacions policials on s'hagi hagut de fer ús de les defenses policials, el quadre de comandaments de la Policia podrà sol·licitar informe dels agents de policia actuants si ho considera oportú per a esclarir el transcurs d'aquesta actuació.

En cas de no poder identificar la persona receptora del copejament amb la defensa policial, s'instruiran diligències informatives.

Els actuants, si porten de dotació els Dispositius Personals de Gravació, gravaran l'actuació, tenint en compte els preceptes establerts per la Comissió de Control dels Dispositius de Videovigilància de Catalunya (CCDVC).

4.2. Dispositiu Conductor d'Energia

La incorporació dels dispositius conductors d'energia (a partir d'ara DCE) és fruit d'una anàlisi i d'un debat exhaustiu. El Parlament de Catalunya va avalar-ne l'ús en 2016 i va establir la manera d'utilitzar-los.

L'ús dels DCE va lligat al de les càmeres, també anomenats Dispositius Personals de Gravació —a partir d'ara DPG—, i a la tinença de l'habilitació corresponent per a l'ús del DCE, del DPG, i del Desfibril·lador Extern Automatitzat (a partir d'ara DEA/DESA).

Les característiques tècniques i l'ús dels Dispositius Personals de Gravació les autoritza i valida la Comissió de Control dels Dispositius de Videovigilància de Catalunya (CCDVC).

El DCE és una eina d'ús policial de transmissió d'impulsos elèctrics que afecten el funcionament de les capacitats motrius de l'organisme. Envia impulsos elèctrics d'alt voltatge, sota amperatge i curta durada, que interfereixen en els senyals que envia el cervell i incapaciten el sistema nerviós i motriu de manera temporal.

El DCE és una eina dissenyada per a actuar específicament sobre les persones amb l'objectiu d'incapacitar-les temporalment i facilitar-ne la reducció, detenció, incapacitació o qualsevol altra actuació que en justifiqui l'ús.

Es pot considerar en algunes actuacions policials com un element intermedi entre les defenses policials i l'arma de foc. Fins i tot pot emprar-se prèviament a les defenses policials, ja que no deixa les mateixes seqüeles o lesions que pot deixar un cop amb un element rígid, i poder usar-lo a una certa distància ofereix als actuants la possibilitat d'evitar ser lesionats per l'agressor.

El DCE ha d'incorporar mesures i elements tecnològics que impedeixin un ús reiteratiu i continuat en cas de tret accidental, així com elements que permetin la traçabilitat i el control posterior a l'ús.

La descàrrega ha de tenir una durada màxima de 5 segons. Immediatament després, els actuants intentaran controlar el subjecte amb la finalitat de reduir-lo o detenir-lo.

Només es poden utilitzar els DCE en el supòsit que es disposi d'un DEA/DESA i sempre s'hauran de gravar les actuacions amb els DPG.

El DCE només podrà ser emprat pels agents de policia que disposin de l'habilitació per al seu ús i de l'habilitació per a l'ús del DEA/DESA, així com formació específica de l'ús dels DPG.

Seràn els caps de torn, els caps d'equip, els caps de dispositiu o caps de torn operatius els que hauran de portar el DCE sempre damunt i operatiu.

Els membres de la Policia Local amb l'arma de foc reglamentària intervinguda o retirada no estan autoritzats a utilitzar el DCE.

4.2.1. Criteris d'ús

Els DCE s'han d'utilitzar tal com es preveu en l'apartat 3, especialment en els subapartats 3.2. i 3.3. d'aquest document.

Un ús específic del DCE és que presenta un clar avantatge respecte a la resta d'armes reglamentàries, ja que permet graduar l'escala de l'ús de la força i emprar-se quan calgui contenir persones en circumstàncies de risc elevat, ja sigui per a la vida o integritat de terceres persones, dels agents de policia, o, fins i tot, temptatives d'autolesió; i reduir el risc per a tots els implicats en l'incident.

En cas que se'n faci ús en una actuació policial, s'haurà de garantir l'assistència mèdica de la persona sobre la qual s'ha aplicat la descàrrega. És a dir, sempre s'haurà de requerir la presència de personal facultatiu (indicatiu del SEM) per a atendre la persona a la qual se li apliqui la descàrrega, perquè se li presti assistència, si fos necessari. En cas de refusar assistència mèdica s'haurà de tramitar l'alta voluntària o un informe on s'especifiqui que no ha volgut ser tractat.

També hi ha la possibilitat de traslladar la persona al centre d'urgències i/o assistència primària en el vehicle policial amb mampara de protecció perquè es puguin tractar les ferides que presenti en la pell a causa de l'impacte de les sondes.

Sempre que facin ús del DCE, l'actuació quedarà gravada mitjançant el DPG, que forma part indispensable del sistema, és a dir: DCE, DEA/DESA i DPG.

Abans d'utilitzar el DCE s'actuarà d'acord amb allò que es preveu en l'apartat 3, especialment en els subapartats 3.2. i 3.3. d'aquest document. Caldrà avisar el subjecte que es farà ús de l'arma si no deposa la seva actitud. De no fer-ho, es farà una mostra intimidatòria del DCE, accionant l'arc voltaic d'avertiment; i si, així i tot, segueix sense depositar la seva actitud es podrà fer ús del DCE sobre el subjecte després de dir "TASER, TASER, TASER", si és possible.

Si el DCE s'extreu de la funda en una actuació policial, però aquesta es pot resoldre sense haver d'aplicar cap descàrrega d'energia a ningú o sense usar la intimidació de l'arc voltaic d'avertiment, es confeccionarà un informe intern per a Direcció, mitjançant acta G-01, de les circumstàncies d'ús del DCE. Si hi ha diligències judicials relacionades amb aquesta actuació policial, s'inclourà aquest informe. S'actuarà de la mateixa manera si s'ha produït una descàrrega accidental que no ha impactat en ningú.

En tots els casos en què s'hagi aplicat una descàrrega d'energia a una persona mitjançant el DCE, caldrà informar-ne l'autoritat judicial mitjançant la instrucció d'un atestat, incloent-lo en l'atestat policial que s'hagi generat o que hagi motivat l'actuació policial. En aquest atestat s'adjuntaran totes les dades gravades pel DCE i el document de gravació d'imatges i so del DPG, així com la identificació dels serveis sanitaris que hagin assistit la persona que hagi rebut la descàrrega elèctrica.

Com a norma general, excepte en circumstàncies excepcionals en què es valori que l'ús del DCE pot servir per a evitar un mal major, no es pot utilitzar en els supòsits següents, i, en tot cas, es farà constar en informe ad hoc quines són les circumstàncies excepcionals que han motivat aquest ús:

- En dones embarassades i persones menors de 12 anys, sempre que els agents actuants puguin percebre aquesta condició.
- En persones d'edat avançada o febles de salut, sempre que els agents actuants puguin percebre aquesta condició.

- En manifestacions i concentracions d'un nombre elevat de persones, com a eina de manteniment i restabliment de l'ordre públic. Així i tot, això no exclou l'ús sobre persones que, en aquest entorn, es trobin en algun dels supòsits previstos a l'apartat 4.2.
- Prop de substàncies o gasos inflamables amb el risc de deflagració.
- En espais o circumstàncies en què es pugui posar en risc la integritat física de la persona pel fet que aquesta es troba en espais elevats de terra o altres llocs on es pot precipitar al buit per pèrdua d'equilibri en el moment d'aplicar el DCE (entre altres: balconades, teulades, penya-segats, escales d'edificis, etc).

4.3. Dispositius que projectin gasos, aerosols o gels irritants

L'article 5 del Reglament d'armes estableix que els esprais de defensa tenen la consideració d'arma prohibida tret que siguin emprats per funcionaris o funcionàries degudament habilitats.

S'exceptuen de l'anterior paràgraf els esprais de defensa personal que, en virtut de la corresponent aprovació del Ministeri de Sanitat i Consum, previ informe de la Comissió Interministerial Permanent d'Armes i Explosius (CIPAE), es consideraran permesos.

Hi ha principalment dos tipus d'agents irritants i els podem trobar en format gel, gas, aerosol o boira. Aquests agents irritants, a més, acostumen a ser de tipus OC (oleoresina capsicum) o CS (clorobenzilideno malononitrilo).

Per a l'ús dels dispositius de dotació es requerirà de la formació interna específica que ofereix la Unitat de Tir, Armament i Instrucció de la nostra Policia Local.

Cap policia que no disposi d'aquesta formació específica podrà realitzar servei amb aquests dispositius.

4.3.1. Criteris d'ús

L'esprai de defensa és una arma de dotació que permet als agents de policia actuant incapacitar la persona que es troba agitada i mostra una actitud hostil, de resistència, davant la policia.

Els esprais de defensa de dotació han de ser revisats de manera periòdica per a prevenir que s'utilitzin passada la data de caducitat.

Abans d'utilitzar l'esprai s'actuarà d'acord amb allò que es preveu en l'apartat 3, especialment en els subapartats 3.2. i 3.3. d'aquest document. Caldrà avisar el subjecte que es farà ús de l'arma si no deposa la seva actitud. Si, així i tot, segueix sense depolar la seva actitud es podrà fer ús del dispositiu sobre el subjecte després de dir "GAS, GAS, GAS", si és possible.

En tots els casos en què s'hagi aplicat el contingut de l'esprai de defensa sobre una persona, caldrà informar l'autoritat judicial mitjançant la instrucció d'un atestat, incloent-lo en l'atestat policial que s'hagi generat o que hagi motivat l'actuació policial. En aquest atestat s'adjuntarà el document de gravació d'imatges i so del DPG, en cas de disposar-ne, així com la identificació dels serveis sanitaris que hagin assistit la persona que hagi rebut la descàrrega de l'esprai.

La Direcció del Cos podrà autoritzar la utilització d'altres armes o eines policials diferents a les recollides anteriorment, així com mitjans de contenció i protecció per a evitar risc o perill per a la integritat de la persona afectada o agents intervinents.

❖ **Avís important:**

En el cas d'utilització dels esprais de defensa, serà obligatori informar-ne al més aviat possible la resta d'indicatius, així com el comandament operatiu i altres cossos policials que acudeixin a l'incident, atès que l'ús d'aquests esprais és incompatible amb els DCE

Per tant, es recomana NO utilitzar el DCE sobre cap subjecte després d'utilitzar agents irritants.

Article 5. UTILITZACIÓ DE LES ARMES LETALS (armes de foc)

5.1. Disposicions específiques

Per exigència legal, en un estat de dret, l'ús d'aquestes armes ha de ser l'últim element defensiu a emprar davant determinades situacions greus, entenent que totes les alternatives possibles de resolució estan esgotades i que la policia té el deure legal d'actuar i evitar un mal greu, immediat i irreparable.

Per arma de foc s'han d'entendre aquelles de les quals poden fer ús els membres de la Policia Local en l'exercici de les seves funcions com a agents de l'autoritat, tant les armes de foc reglamentàries com les armes de foc particulars.

Les armes de foc s'han d'utilitzar tal com es preveu en l'apartat 3, especialment en els subapartats 3.2. i 3.3. d'aquest document, i d'acord amb el que es determina en aquest mateix apartat 5, subapartat 5.6.

5.2. Armes reglamentàries

Les armes reglamentàries són les armes de foc propietat de l'Ajuntament i de titularitat municipal, de les quals es doten els policies per a realitzar el seu servei policial mitjançant assignació per part de la Direcció de la Policia Local de Castelldefels.

Aquestes només les poden portar els policies que hagin superat el Curs de Formació Bàsica de l'Escola de Policia de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya, o un curs equivalent, impartit per altres centres formatius homologats per les administracions corresponents.

Aquestes armes només podran ser emprades pels policies que les tinguin assignades mentre es trobin de servei. Per a qualsevol ús fora d'aquests, s'ha de sol·licitar autorització a la Direcció, que, en cas d'autoritzar-lo, haurà d'actuar d'acord amb la normativa vigent.

El responsable de la Unitat de Tir i Armament o el comandament que designi el cap de la Policia, en absència del primer, passarà revista anualment de les armes

reglamentàries i de les guies de pertinença. Un cop fet això, el cap de la Policia en donarà compte a la Intervenció d'armes de la Guàrdia Civil.

Es faran les proves psicotècniques que habiliten l'ús d'arma de foc amb la periodicitat i requisits establerts a la normativa vigent.

L'arma de foc reglamentària podrà ser retirada pels motius següents:

- No superar les proves psicotècniques de capacitació per a portar arma de foc havent estat declarat no apte.
- Trobar-se de baixa per incapacitat temporal durant més de 60 dies, ja sigui per contingències comunes o per contingències professionals.
- No trobar-se en condicions psíquiques adequades durant el servei, o haver consumit fàrmacs, alcohol o altres substàncies prohibides que puguin alterar les condicions psicofísiques. En aquest cas serà el cap de torn el que, detectant aquestes circumstàncies, podrà retirar l'arma de l'agent de policia, el requerirà per a finalitzar el servei, l'eleva a immediatament al comandament de guàrdia perquè Direcció iniciï el corresponent procediment disciplinari, si correspon, i a la Unitat d'Armament i Tir perquè es faci càrrec de l'arma dipositada, que no es podrà guardar en l'armer particular de l'agent.
- No realitzar, sense causa justificada, alguna de les pràctiques de tir obligatòries segons Decret 219/1996, 12 de juny. Les possibles causes que, de forma justificada, motivin la impossibilitat de la realització de la pràctica de tir obligatòria s'hauran de comunicar per escrit a la Direcció.
- Presentar un informe mèdic que expressi la recomanació de no portar arma o no realitzar els exercicis de tir per motius de salut, permetrà l'agent de policia quedar exempt de realitzar les pràctiques de tir i, per tant, li podrà ser retirada l'arma de foc i la munició de dotació.
- Ser denunciat l'agent de policia per un delicte contra les persones, especialment delictes de violència de gènere o violència domèstica.
- L'arma de foc reglamentària haurà de ser retirada pels motius següents:
 - Passar a situació d'excedència, comissió de serveis, suspensió de servei, separació de servei, jubilació o mort.

L'arma es retornarà quan desapareguin les causes que van motivar-ne la retirada.

La retirada de l'arma consistirà en la pèrdua de la possessió física per part de l'agent de policia que la té assignada, i a dipositar-la en un armer diferent del que té assignat. Aquest armer es trobarà sota la custòdia de Direcció.

La retirada de l'arma reglamentària implicarà també que la Direcció donarà compte immediatament a la Intervenció d'Armes de la Guàrdia Civil, i requerirà l'agent perquè, si disposa d'arma o armes particulars, i així ho determina la Intervenció d'Armes de zona de la Guàrdia Civil, les dipositi, de ser possible, en aquesta unitat de la Guàrdia Civil, en una armeria que aquests designin o en la pròpia Direcció, si es considera pertinent.

S'assignarà un armer individual a cada policia perquè guardi l'arma, la reculli a l'iniciar el servei i la guardi en finalitzar-lo. En l'armer es deixarà l'arma reglamentària, els carregadors i la munició de dotació al final del servei. Serà obligatori deixar dins de l'armer l'arma particular i la munició mentre es trobi de servei, i no podrà deixar-la en un altre lloc de la Direcció.

La clau de l'armer assignat a cada policia ha d'estar degudament custodiada per a evitar-ne la pèrdua o sostracció.

Les tasques de neteja i manteniment de l'arma de foc es duran a terme en la zona habilitada de la galeria de tir en presència d'un monitor de tir.

La substitució dels elements de punteria, els elements d'agafada o l'addició d'altres complements relacionats, haurà de fer-se per part de l'equip de la Unitat de Tir i Armament, una vegada estiguin autoritzats pel responsable d'aquesta unitat.

5.3. Armes particulars

Les armes particulars es regeixen de la mateixa manera que les reglamentàries en aquest Reglament, amb la diferència que només es poden emprar fora de servei.

Així, doncs, el responsable de la Unitat de Tir i Armament o el comandament que designi el cap de la Policia, en absència del primer, passarà revista cada cinc anys a les armes particulars i a les guies de pertinença. Un cop fet això, el cap de la Policia en donarà compte a la Intervenció d'armes de la Guàrdia Civil, segons normativa actual.

La revista s'haurà de passar a totes les armes de foc particulars, amb independència de la seva categoria.

5.4. Pèrdua o sostracció de l'arma de foc

La pèrdua o sostracció de l'arma de foc, qualsevol dels seus elements, així com la munició i els carregadors, sigui reglamentària o particular s'haurà de comunicar a Direcció de manera immediata.

Igualment, s'haurà de comunicar i denunciar el fet i aportar fotocòpia d'aquesta a Direcció, perquè el posi en coneixement de la Intervenció d'Armes de la Guàrdia Civil en el cas de les armes de servei. Si es tracta d'una arma particular, l'obligació de posar-ho en coneixement de la Intervenció d'Armes de la Guàrdia Civil correspon a la persona propietària.

En aquest supòsit, tant per a l'arma reglamentària com per a la particular, guiada sota la llicència de tipus A, s'haurà de comunicar el fet a Direcció i aquesta iniciarà el procediment per a realitzar l'obertura d'informació reservada a fi i efecte d'esbrinar les circumstàncies d'aquesta pèrdua o sostracció i avaluar responsabilitats disciplinàries, si fos pertinent.

En cas de pèrdua de la guia de pertinença de l'arma de foc particular, el propietari dipositarà l'arma a la Intervenció d'Armes de la Guàrdia Civil i, posteriorment, ho comunicarà a Direcció per a coneixement, mentre l'interessat realitza els tràmits d'obtenció d'un duplicat.

5.5. Consideracions en portar armes de foc

L'article 8 de la Llei 16/1991 determina que s'ha de portar l'arma sempre que s'estigui de servei. Així i tot, es permetrà no portar l'arma de foc quan s'estigui de servei en algun d'aquests casos, amb la finalitat de garantir la pròpia seguretat i de terceres persones (excepte ordre en contra o circumstàncies especials):

- ✓ Quan es presti servei de vigilància de l'àrea de custòdia de detinguts o en els quals s'estigui en contacte amb persones detingudes. S'ha de dipositar l'arma en els armers situats a la porta de l'àrea de custòdia.
- ✓ Assistència a cursos de formació impartits en dependències policials, sempre que no es porti uniformitat operativa bàsica.

- ✓ Assistència a seminaris, congressos, etc. en dependències no policials sempre que no es porti uniformitat o l'organisme que imparteixi les activitats així ho determini.
- ✓ Unitats i/o serveis no uniformats i que el mateix servei així ho requereixi. Sempre sota indicacions dels caps responsables d'aquestes unitats i/o Direcció.
- ✓ Actes protocol·laris, si així es determina.
- ✓ Assistència a judicis sempre que no es porti uniformitat.
- ✓ Tots els supòsits en els quals la Direcció així ho determini.

5.6. Criteris d'ús:

Sempre que es faci ús de l'arma reglamentària caldrà informar el superior jeràrquic immediat i elaborar, abans de finalitzar el torn, un informe intern i dirigir-lo a la Direcció, on s'exposaran els fets succeïts, els motius que justifiquin l'actuació i el resultat de l'acció policial. Tot això, sens perjudici de la instrucció de les corresponents diligències judicials.

S'entén que es fa ús de l'arma de foc en una actuació policial tant si l'exhibeixen apuntant i/o intimidant algun agressor, com si s'acaba executant l'acció física de prémer el disparador per a efectuar un o més trets.

Davant les situacions de perill per als agents de policia, o terceres persones que no puguin ser resoltes d'una altra manera, i seguint tots els criteris d'actuació vists en aquest Reglament, quan en el desenvolupament de la progressió de l'ús de la força s'arribi a un punt en el qual l'única opció sigui la de l'ús de l'arma de foc davant una agressió real, greu i imminent, i es produeixin ferides o la mort d'alguna persona s'actuarà de la manera següent, tret que l'excepcionalitat de la situació i la necessitat d'immediatesa no ho permeti:

- ✓ La utilització de l'arma ha d'estar precedida, sempre que això sigui possible, de requeriments clars i contundents, dirigits a la persona agressora perquè desisteixi del seu comportament.
- ✓ Si les comminacions formulades per l'agent de policia no són ateses i/o l'actitud hostil de l'agressor es manté o s'incrementa (sempre que no existeixi una alternativa possible per a resoldre el conflicte), es podrà efectuar un tret d'intimidació a l'aire o al terra únicament quan l'agent de policia actuant consideri que hi ha un greu risc per a ell, o terceres persones, les circumstàncies de la situació ho permetin i no representi un risc per a terceres persones.
- ✓ Si les mesures adoptades fins al moment no fossin eficaces per a resoldre la situació o no es poguessin adoptar per la immediatesa, violència o risc de l'agressió soferta, l'agent de policia podrà efectuar els trets necessaris sobre l'agressor a fi de neutralitzar-lo.
- ✓ S'informarà el cap de torn, si encara no té coneixement de l'actuació, i aquest al comandament responsable de guàrdia.
- ✓ Es requerirà presència del cap de torn i suport de totes les dotacions disponibles.
- ✓ Se sol·licitarà assistència mèdica immediata en previsió que pugui haver-hi ferits i/o episodis de crisi nerviosa.
- ✓ El cap de torn de la Policia Local informarà Mossos d'Esquadra per a activar la unitat científica i preservaran la zona fins a la seva arribada sense modificar la posició final de les beines.
- ✓ El cap de torn requerirà i intervindrà l'arma i la munició. Posteriorment, tant l'arma, com la munició, es lliuraran a la unitat de recerca corresponent per a realitzar les proves balístiques o pericials que es consideri oportunes.
- ✓ En previsió que l'agent que ha emprat l'arma de foc no es trobi en òptimes condicions, finalitzarà el servei i se li oferirà suport del servei psicològic adequat per a ser assistit per la possible afectació o trastorn posttraumàtic habitual després d'aquestes intervencions crítiques.
- ✓ El binomi del/la policia que hagi efectuat trets, si està en les condicions psicofísiques òptimes, elaborarà una minuta en qualitat de testimoni amb la seva percepció de l'ocorregut. En cas de no poder elaborar aquest informe, serà responsabilitat del cap de torn fer-lo. Hi exposarà la informació que tingui, per a elevar-lo a Direcció i al responsable de la Unitat d'Inspecció de Guàrdia (UIG) UIG, que el remetrà al Jutjat de guàrdia.
- ✓ En el cas que la instrucció policial o judicial es prolongui en el temps i no es pugui retornar l'arma de dotació a l'agent, es valorarà lliurar-li una altra arma fins que acabi la instrucció.

Aquestes disposicions afecten els i les policies locals de Castelldefels, tant pel que fa a les armes de foc reglamentàries de dotació, com a les particulars que puguin haver estat utilitzades fora de servei pels seus agents al terme municipal de Castelldefels.

Article 6. ALTRES ARMES

6.1. Armilles de protecció balística

Les armilles antibales són material individual de protecció assignat als membres del Cos de la Policia Local de Castelldefels. L'ús és obligatori durant la prestació de servei uniformat. Queda a discreció del personal de Policia Local l'ús de l'armilla antibales dins de les dependències policials durant la realització dels descansos, tasques administratives o de gestió.

Referent als serveis no uniformats, queda a discreció de l'agent l'ús de les armilles antibales. Quant a l'ús de les armilles antibales en les galeries de tir, és totalment obligatori durant els exercicis de tir, i el personal que no disposi d'aquest material no pot realitzar-los.

6.2. Altres

El personal que presti servei com a policia local, a més, podrà portar i usar elements tallants, ja siguin lliurats per Direcció o de propietat particular.

La finalitat d'aquests elements, tipus tisores d'emergències, navalles, dispositius de rescat o multieines, serà la pròpia per a la qual estan dissenyats.

Capítol III. SOBRE EXERCICIS PROGRAMATS DE TIR

Article 7. Exercicis programats de tir

7.1. Disposicions específiques

Els monitors i monitores de tir de la Policia Local de Castelldefels són responsables de les pràctiques de tir i depenen de la Unitat de Tir, Armament i Instrucció, de l'Àrea de Formació d'aquest cos policial.

- Cal recordar que, durant les pràctiques de tir la persona responsable de la galeria és el monitor/a de tir, motiu pel qual queden sota les seves ordres tots els membres de la Policia Local de Castelldefels que es disposin a efectuar els exercicis de tir, independentment de la graduació en l'escala de comandament i/o antiguitat.

- El monitor/a de tir posarà en coneixement de la Direcció qualsevol incident i/o incidència que s'hagi produït durant la sessió realitzada.

- Si el monitor/a de tir observés abans, durant i en finalitzar els exercicis que algun membre del cos no es troba en les condicions psicofísiques adequades per a portar l'arma de foc, podrà retirar-la immediatament, i n'informarà a continuació la Direcció.

- Si el monitor/a de tir observés durant els exercicis que algun membre de la Policia Local de Castelldefels necessita un reforç addicional per a millorar l'habilitat en l'ús de l'arma, ho comunicarà a la Direcció per a dur a terme el reforç esmentat.

- És obligatori utilitzar les armilles de protecció balística, els auriculars de protecció auditiva i les ulleres de protecció visual, o qualsevol altre mitjà, durant l'execució dels exercicis de tir policial.

- Cal recordar que als exercicis de tir és obligatori portar l'arma de foc reglamentària amb la seva funda, tota la munició de dotació, els carregadors i l'armilla de protecció balística de dotació. En el cas que falti alguna cosa del material esmentat i que això no impedeixi la realització dels exercicis, l'agent confeccionarà un informe intern explicant els motius i circumstàncies de la manca del material. Aquesta persona podrà ser citada per Direcció per a presentar tot el material i que aquest es revisi.

- Els comandaments vetllaran per a donar compliment a la planificació dels exercicis de tir del responsable de la Unitat de Tir i Armament. En el cas d'incidència sobrevinguda que faci necessari modificar aquesta planificació, informaran el/la monitor/a de tir i Direcció amb la condició de modificar la planificació.

- El responsable de la Unitat de Tir i Armament, al costat de la resta dels monitors i monitores de tir, planificaran els exercicis de tir a realitzar en cada període establert.
- Segons estableix l'article 25.1 del Reial decret 219/1996, del Reglament d'armament de les policies locals, tots els membres del cos, excepte aquells que tinguin l'arma retirada, hauran de realitzar obligatòriament i com a mínim 2 vegades l'any, pràctiques de tir.
- Els exercicis de tir seran d'assistència obligatòria. La no assistència als exercicis programats haurà de justificar-se degudament.
- S'habilitaran jornades d'entrenament voluntàries, en què estant fora de servei, el personal armat que hi tingui interès podrà acudir a la galeria de tir amb un monitor/a i practicar exercicis en sec o amb munició particular, amb la seva arma personal o la de dotació.
- Es publicaran les hores disponibles en DRAG i es podran reservar en blocs d'una hora, amb aforament màxim de quatre persones per hora sense comptar el monitor/a.
- Una vegada finalitzat cadascun dels períodes ordinaris de pràctiques de tir reglamentàries, cada monitor/a informará de totes les incidències ocorregudes, de les persones que no les han realitzat i del motiu, al responsable de la Unitat de Tir i Armament, i al seu torn aquest al cap de la Policia Local.

Capítol IV. SOBRE LES RESPONSABILITATS

Article 8. Responsabilitats

El fet de no respectar les directrius anteriors, sens perjudici de la responsabilitat penal que se'n pugui derivar, podrà donar lloc a les corresponents responsabilitats disciplinàries recollides a la Llei 16/91, de Polícies Locals de Catalunya.

9. DISPOSICIÓ FINAL

Aquest Reglament entrarà en vigor quan se n'hagi publicat completament el text i hagi transcorregut el termini de quinze dies hàbils previst a l'article 65.2 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local.

La qual cosa es fa pública per al seu coneixement general.

Castelldefels, 6 de setembre de 2026
L'alcalde, Manuel Reyes López